

Nadere regels Wet Maatschappelijke Ondersteuning Meerijstad 2026

Het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Meerijstad;
gelet op de artikelen 1.3 - 2.2.1 - 3.6.1 - 3.6.4 - 5.1.1 - 5.2.1 - 5.4.1 - 8.1.3 - 8.1.4 - 8.2.1 van de Verordening Sociaal Domein Meerijstad;
gelet op artikel 156 van de Gemeentewet;
b e s l u i t
vast te stellen:

Nadere regels Wet Maatschappelijke Ondersteuning Meerijstad 2026

Hoofdstuk 1. Algemene bepalingen

Artikel 1.1 Definities

In deze nadere regels wordt verstaan onder:

- inwoner: de persoon die zijn woonplaats heeft binnen de gemeente en die daar rechtmatig verblijft. Onder rechtmatig verblijf wordt verstaan: verblijf dat geen wettelijke belemmering oplevert voor ondersteuning door de gemeente
- verordening: de Verordening Sociaal Domein 2026
- wet: Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo 2015)

Alle begrippen die in deze nadere regels worden gebruikt en die niet nader omschreven zijn, hebben dezelfde betekenis als in de wet, het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015, de Algemene wet bestuursrecht, de Algemene Verordening Gegevensbescherming of de Verordening Sociaal Domein 2026.

Hoofdstuk 2. Voorwaarden voor ondersteuning

Artikel 2.1 Toetsingskaders

Artikel 2.1.1 Inwoner

Er bestaat geen aanspraak op een ondersteuning op maat als de aanvrager geen inwoner is van de gemeente Meerijstad. Een belangrijk uitgangspunt voor het vaststellen van de doelgroep heeft te maken met het begrip inwoner. Een gemeente is voor zelfredzaamheid en participatie namelijk alleen verantwoordelijk als iemand inwoner is van die gemeente. Bij de verschillende producten van beschermd wonen en opvang geldt niet dat iemand inwoner hoeft te zijn. Hier geldt namelijk landelijke toegankelijkheid.

Artikel 2.1.2 Eigen kracht

Er bestaat geen aanspraak op een ondersteuning op maat als de inwoner gebruik kan maken van zijn eigen kracht. De eigen kracht van de inwoner is een belangrijke pijler van de wet. Het uitgangspunt van de wet is namelijk dat de inwoner eerst kijkt in hoeverre hij zelf iets kan doen aan zijn situatie of samen met zijn directe omgeving een bijdrage kan leveren aan het verbeteren van zijn situatie.

De gemeente stimuleert de inwoner zelf de regie te voeren en van eigen mogelijkheden gebruik te maken. Hier hoort ook bij dat de inwoner een beroep doet op familie en vrienden (eigen sociaal netwerk), voordat de inwoner bij de gemeente aanklopt voor hulp. Het is namelijk normaal dat mensen iets doen voor hun partner, familielid of goede vriend, als die niet helemaal op eigen kracht kan deelnemen aan de samenleving.

Uitgangspunt is dus dat iedere inwoner eerst kijkt wat hij zelf kan doen of wat zijn sociale omgeving voor hem kan doen. Oplossingen die een inwoner zoveel als het kan zelf kan realiseren, gaan vóór op het krijgen van ondersteuning op maat. Eigen verantwoordelijkheid betekent bijvoorbeeld het kopen en het gebruik van technische hulpmiddelen om onnodig beroep op ondersteuning te voorkomen. Denk aan een vaatwasser en wasdroger. Hierbij kan het ook gaan om nieuwe technische mogelijkheden. Via algemene voorlichting kunnen inwoners informatie krijgen over hun eigen verantwoordelijkheid voor het op tijd nemen van maatregelen, die leiden tot zelfredzaamheid en participatie. Bijvoorbeeld bij het organiseren van zorg en het geschikt maken en houden van hun woningen. Ook komt de eigen verantwoordelijkheid tijdens het gesprek met de inwoner aan de orde.

Artikel 2.1.3 Sociaal netwerk

Er bestaat geen aanspraak op een ondersteuning op maat als de inwoner gebruik kan maken van zijn sociaal netwerk. Het sociaal netwerk bestaat uit familieleden, huisgenoten, (voormalig) partner en mantelzorgers en andere personen met wie de inwoner een sociale relatie onderhoudt. Dit laatste zijn personen met wie de inwoner regelmatig contacten heeft, zoals burens en medeleden van een vereniging.

Artikel 2.1.4 Gebruikelijke hulp

Er bestaat geen aanspraak op een ondersteuning op maat als de inwoner huisgenoten heeft die hulp kunnen bieden, zoals bij het voeren van een gestructureerd huishouden of het uitvoeren van de noodzakelijke algemene dagelijkse levensverrichtingen. Dit noemen we gebruikelijke hulp.

Bij gebruikelijke hulp houden we rekening met relevante omstandigheden van de huisgenoot of huisgenoten van de inwoner die redelijkerwijs van invloed kunnen zijn op de mogelijkheid om de inwoner hulp te bieden.

Gebruikelijke hulp gaat uit van de mogelijkheid om naast een volledige baan een huishouden te kunnen voeren. Alleen bij daadwerkelijke afwezigheid van de huisgenoot tijdens zeven aaneengesloten dagen en nachten kunnen de niet-uitstelbare taken in aanmerking komen voor compensatie. Het afnemen van stof in de woonkamer is uitstelbare hulp, het bereiden van maaltijden is niet-uitstelbare hulp.

Afhankelijk van de situatie kan compensatie voor het bereiden van maaltijden worden ingezet. Bij zwaar en licht huishoudelijk werk gaat het meestal om uitstelbare taken. Alleen als schoonmaakwerkzaamheden niet kunnen blijven liggen (regelmatig geknoei vloeistoffen en eten), zal dat direct moeten gebeuren. Hier kan dan ondanks de gedeeltelijke gebruikelijke hulp wel voor geïndiceerd worden.

Uitzonderingen

Het uitgangspunt bij gebruikelijke hulp is dat deze van huisgenoten verwacht mag worden als deze huisgenoten beschikbaar zijn, niet overbelast zijn en deze hulp in praktische zin kunnen uitvoeren. In sommige situaties geldt gebruikelijke hulp niet of moet er soepeler mee omgegaan worden. Die situaties zijn:

1. Als de huisgenoot geobjectiveerde beperkingen heeft en/of kennis en vaardigheden mist om gebruikelijke hulp voor de inwoner uit te voeren en deze vaardigheden niet kan aanleren. In dat geval wordt van hem of haar geen bijdrage verwacht.
2. Als een huisgenoot overbelast raakt of dreigt te raken, wordt van hem of haar geen gebruikelijke hulp verwacht. Dit geldt totdat deze dreigende overbelasting is afgelopen. Daarbij geldt het volgende:
 - a. Als er voor de volwassen huisgenoot eigen mogelijkheden of andere oplossingen zijn om de (dreigende) overbelasting te stoppen, moet hij deze gebruiken. Als het gaat om (dreigende) overbelasting door het zelf leveren van ondersteuning, moet de persoon die overbelasting stopzetten door deze ondersteuning door een ander uit te laten voeren. Dit kan bijvoorbeeld door een aanbieder.
 - b. Als de (dreigende) overbelasting wordt veroorzaakt door maatschappelijke activiteiten buiten de gebruikelijke hulp, mogelijk in combinatie met een volledige school- of werkweek, gaat het geven van gebruikelijke hulp vóór op die maatschappelijke activiteiten.

Artikel 2.1.5 Voorliggende voorzieningen

Er bestaat geen aanspraak op ondersteuning op maat als er een voorliggende voorziening beschikbaar is. Voorliggende voorzieningen zijn voorzieningen uit een andere wet die vóór gaan op het ontvangen van ondersteuning op maat uit de Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo). Een voorliggende voorziening gaat vóór op ondersteuning uit de Wmo als deze voorliggende voorziening:

- Een passende en toereikende oplossing biedt; of
- Als deze voorliggende voorziening als niet noodzakelijk is aangemerkt in deze andere wet. Dit laatste is bijvoorbeeld het geval bij een rollator die in de Zorgverzekeringswet (Zvw) als niet noodzakelijk is aangemerkt.

Bij voorliggende voorzieningen kan bijvoorbeeld gedacht worden aan:

- Zittend ziekenvervoer door de Zvw;
- Hulpmiddelen door de Zvw;
- Verblijfsindicatie door de Wet langdurige zorg (Wlz).

Er moet in elke individuele situatie worden beoordeeld of de voorliggende voorziening toereikend en passend is. Is dat niet of voor een deel het geval, dan moet toch ondersteuning op maat (aanvullend) worden geboden. Als de inwoner geen gebruik wil maken van een voorliggende voorziening, kan dat niet tot het verstrekken van een ondersteuning op maat leiden. Of de inwoner daadwerkelijk de genoemde voorliggende voorziening zal gaan gebruiken, hoort tot de eigen verantwoordelijkheid van de inwoner.

Artikel 2.1.6 Algemeen gebruikelijke voorzieningen

Er bestaat geen aanspraak op ondersteuning op maat als er een algemeen gebruikelijke voorziening beschikbaar is. Een algemene gebruikelijke voorziening betekent dat deze:

- in de reguliere handel verkrijgbaar is;
- niet speciaal bedoeld is voor mensen met een beperking;
- een passende bijdrage is voor de zelfredzaamheid en participatie van de inwoner;

- betaalbaar is met een inkomen op minimumniveau. Hiervan is sprake als binnen een termijn van 36 maanden kan worden terugbetaald bij een aflossing van 5% van de van toepassing zijnde bijstandsnorm. Hiermee voorkomen we dat we een ondersteuning op maat geven, waarover de inwoner (ook als de inwoner geen beperking heeft) had kunnen beschikken.

Om te kunnen spreken van een algemeen gebruikelijke voorziening, moeten alle bovengenoemde punten van toepassing zijn.

Uitzondering

Een uitzondering kan zich voordoen als:

- De inwoner een besteedbaar inkomen heeft dat door bewezen onvermijdbare (zorg)kosten op of onder de voor hem/haar geldende bijstandsnorm ligt. De inwoner moet dit zelf met bewijzen aantonen.

Artikel 2.1.7 Algemene voorzieningen

Er bestaat geen aanspraak op ondersteuning op maat als er een algemene voorziening beschikbaar is. Een algemene voorziening is een aanbod van diensten of activiteiten dat toegankelijk is en dat focust op maatschappelijke ondersteuning, zonder voorafgaand uitgebreid onderzoek naar de behoeften, persoonskenmerken en mogelijkheden van de gebruikers. Bij algemene voorzieningen gaat het vaak om voorzieningen die op een laagdrempelige manier via dienstverlening worden aangeboden.

Van een algemene voorziening is alleen sprake bij een relatie met de gemeente in de vorm van een overeenkomst of subsidie. Als een private partij een voorziening levert en er geen overeenkomst is tussen de gemeente en de private partij, is dit geen algemene voorziening. Voorbeelden van algemene voorzieningen kunnen zijn:

- rolstoel- of scootmobielpools
- klussendienst
- buurtinloopactiviteiten
- cliëntondersteuning
- maatschappelijk werk
- welzijnswerk

De inwoner komt niet in aanmerking voor een ondersteuning op maat als er een algemene voorziening is die:

- daadwerkelijk beschikbaar is voor de inwoner;
- de inwoner financieel kan dragen; (Het college moet beoordelen of de inwoner in redelijkheid de algemene voorziening kan betalen. Het is vervolgens aan de inwoner om dit te weerleggen. De inwoner moet aannemelijk maken dat hij de algemene voorziening financieel niet kan dragen.)
- passend en toereikend is voor de inwoner.

Artikel 2.2 Algemene Toetsingscriteria

Bij een Wmo onderzoek is algemeen uitgangspunt dat ondersteuning op maat alleen wordt verstrekt wanneer sprake is van een langdurige noodzaak. Deze bepaling heeft twee begrenzings over het verstrekken van voorzieningen, namelijk een begrenzing in tijd en in noodzakelijkheid. Ook is voor het uitgangspunt 'langdurig noodzakelijk' gekozen vanwege het nadrukkelijker beroep op de inwoner om problemen zelf of met het netwerk op te lossen. Zeker als de problemen van de inwoner kortdurend zijn.

Artikel 2.2.1 Begrenzing in tijd

Wat langdurig noodzakelijk is, is afhankelijk van de concrete situatie. Kenmerkend voor langdurige noodzaak is dat de ondervonden beperking onomkeerbaar is, naar de stand van de medische wetenschap op het moment van aanvraag. Er is dus redelijkerwijs geen verbetering te verwachten in de situatie van de inwoner. In dit kader zal de prognose van groot belang zijn. Als de prognose zegt dat de inwoner na enige tijd zonder de benodigde hulpmiddelen of aanpassingen kan functioneren, mag men van een kortdurende noodzaak uitgaan. Bij een wisselend beeld, waarbij periodes van verbetering en terugval elkaar opvolgen, kan men echter uitgaan van een langdurige noodzaak. Bij een inwoner die nog een korte levensverwachting heeft, is er sprake van een langdurige noodzaak.

Situaties waarin voor een korte, afgebakende periode hulp bij het huishouden nodig is (bijvoorbeeld bij een ontregeld huishouden), kunnen een uitzondering vormen op de regel dat de aangevraagde voorziening langdurig noodzakelijk moet zijn. Bij ontslag na een ziekenhuisopname hoort het regelen van hulp bij de huishoudelijke taken tot de eigen verantwoordelijkheid. Van de inwoner mag worden verwacht dat hij zelf een oplossing vindt voor deze tijdelijke situatie. Als de inwoner hier geen mogelijkheden voor heeft en voorliggende voorzieningen niet beschikbaar zijn, kan de inwoner toch in aanmerking komen voor een voorziening.

Artikel 2.2.2 Begrenzing in noodzakelijkheid

Een voorziening wordt alleen verstrekt, wanneer deze noodzakelijk is. Dit is niet het geval als er sprake is van een gewenste of makkelijke voorziening.

Ook is geen sprake van een noodzakelijke voorziening als de inwoner mogelijkheden heeft om de ervaren beperking(en) in zelfredzaamheid of participatie op te heffen door middel van:

- Eigen kracht
- Gebruikelijke hulp
- Mantelzorg
- Gebruik maken van een algemene voorziening
- Gebruik maken van een voorliggende voorziening

Artikel 2.2.3 Goedkoopst compenserende voorziening

Ondersteuning op maat die wordt verstrekt, moet naar objectieve maatstaven zowel compenserend als de meest goedkope ondersteuning op maat zijn. Zijn er twee of meer ondersteuning op maat compenserend, dan wordt voor de goedkoopste ondersteuning op maat gekozen. Als de inwoner een duurdere voorziening wil (die ook compenserend is) komen de meerkosten van die duurdere voorziening voor rekening van de inwoner. In dergelijke situaties zal de verstrekking plaatsvinden in de vorm van een persoonsgebonden budget (pgb) gebaseerd op de goedkoopst compenserende voorziening. Het is hierbij van belang dat de inwoner met een pgb kan omgaan, dus pgb vaardig is.

Artikel 2.2.4 Vermijdbaarheid en voorzienbaarheid

De inwoner kan alleen voor ondersteuning op maat in aanmerking komen als de noodzaak tot ondersteuning redelijkerwijs niet vermijdbaar of voorzienbaar was. Dit betekent dat van iedereen mag worden verwacht op tijd te anticiperen op ondersteuningsvragen die te voorzien zijn. Zo moet iemand die weet dat traplopen, wat al lastig is, op (korte) termijn onmogelijk gaat worden, op tijd maatregelen nemen en bijvoorbeeld gaan zoeken naar een alternatieve woning. Wachten tot het niet langer kan, gaat voorbij aan de eigen verantwoordelijkheid. Dit leidt tot een afwijzing van Wmo ondersteuning op maat. Het zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de gemeente verhuizen naar een woning waarvan bij verhuizing duidelijk is dat deze niet geschikt is voor de inwoner en/of zijn huisgenoten, betekent ook dat er geen aanspraak bestaat op woonvoorzieningen en/ of woningaanpassing(en). Het enkele feit dat mensen ouder worden, is geen grond voor voorzienbaarheid van noodzaak tot ondersteuning. Hiervoor is het te onzeker of met de jaren beperkingen ontstaan en welke.

Als er een voorziening in de woning is aangebracht (bijvoorbeeld een douchescherm of een bad) en het was op dat moment te voorzien dat deze voorziening in de toekomst niet meer adequaat zou zijn, bestaat geen aanspraak op compensatie in het kader van de wet. Voorzienbaarheid moet goed onderzocht worden en in kaart worden gebracht. Van belang is wanneer en wat de inwoner had kunnen weten.

Als een inwoner een aantal jaar geleden een bad heeft laten plaatsen en in de jaren daarna pas gezondheidsklachten heeft ontwikkeld, kan gesteld worden dat de problemen niet te voorzien waren voor de inwoner. Echter is het wel mogelijk dat op het moment dat de gezondheidsklachten ontstonden, de inwoner al had kunnen voorzien dat er problemen met de woning zouden ontstaan. Van een inwoner kan verwacht worden dat hij rekening houdend met deze verwachting nagedacht zou hebben over bijvoorbeeld verhuizen of andere aanpassingen in het huis.

Artikel 2.2.5 Eerder verstrekte voorziening

Er bestaat geen aanspraak op ondersteuning op maat als de aanvraag gaat over een eerder verstrekte voorziening in het kader van enige wettelijke bepaling of regeling én de normale afschrijvingstermijn van de voorziening nog niet is verstreken.

Er kan sprake zijn van een uitzondering als de eerder verstrekte voorziening verloren is gegaan door omstandigheden die niet aan de inwoner zijn toe te rekenen of als deze voorziening niet meer passend is. Het is ook redelijk te achten dat de inwoner – als een andere dan hemzelf schade heeft veroorzaakt – diegene aansprakelijk stelt.

Artikel 2.2.6 Normale afschrijvingstermijn

Het college verstaat onder de normale afschrijvingsduur de technische afschrijvingsduur. Dit houdt in dat het college niet verplicht is een economisch afgeschreven voorziening in te nemen en een nieuwe ondersteuning op maat te verstrekken, als de huidige voorziening nog in goede staat is en passend is voor de inwoner.

Artikel 2.2.7 Geen aanleiding voor verhuizen, tenzij belangrijke reden

Als een inwoner verhuist van een (door hem zelf) geschikt gemaakte woning naar een ongeschikte woning, worden oorspronkelijke aanpassingen uit de oude woning, niet vergoed in de nieuwe ongeschikte woning. Dat is anders als er een belangrijke reden voor de verhuizing bestaat.

Voorbeelden van belangrijke reden zijn: het gaan samenwonen, huwelijk of (echt)scheiding en het aanvaarden van werk op een zodanige afstand dat verhuizen noodzakelijk is. De beoordeling of sprake is van een belangrijke reden hangt steeds af van een weging van alle van belang zijnde feiten en omstandigheden.

Er is alleen sprake van een belangrijke reden die aanleiding vormt voor toewijzing van de ondersteuning op maat als de inwoner geen in redelijkheid van hem te vragen eigen mogelijkheden heeft om zelf voor een passende oplossing te zorgen. In deze uitzonderingssituaties mag van de inwoner verwacht worden dat de inwoner vooraf contact opneemt met de gemeente, zodat de gemeente mee kan bepalen wat de goedkoopst passende oplossing is.

Hoofdstuk 3. Meedoen in de samenleving

Artikel 3.1 Individuele begeleiding

Begeleiding kan worden ingezet om te ondersteunen bij het aanbrengen van structuur of het voeren van regie. Begeleiding kan ook verstrekt worden voor het oefenen van vaardigheden of handelingen of voor het houden van toezicht op een inwoner.

Criteria

Om in aanmerking te komen voor begeleiding moet uit de stappen van zorgvuldige onderzoek blijken dat er sprake is van een beperking op onder andere de volgende vier terreinen.

1. sociale redzaamheid;
2. probleemgedrag;
3. psychisch functioneren; of
4. geheugen- en oriëntatiestoornissen.

Artikel 3.2 Hulphond

Dit artikel is alleen van toepassing op die honden die niet vallen binnen de afspraken zoals gemaakt in de Zorgverzekeringswet.

Als een hulphond als maatwerkvoorziening wordt ingezet, moet deze worden afgenomen van een erkend opleidingsinstituut. Een eigen hond van de inwoner wordt niet opgeleid tot hulphond.

De kosten van aanschaf, opleiding en onderhoud van de hulphond komen voor vergoeding in aanmerking. Voor kosten van onderhoud wordt aangesloten bij het tarief van zorgverzekeraar VGZ. In 2026 bedraagt de vergoeding €1.179,12 per jaar (bron: Reglement hulpmiddelen 2026 VGZ). De tegemoetkoming wordt uitgekeerd nadat is geconstateerd dat de inwoner nog steeds gebruik maakt van de hulphond. Indien de gevraagde hond als taak heeft het geven van positieve aandacht aan de inwoner, het bieden van een gevoel van veiligheid en geruststellend aanwezig zijn, volstaat een 'gewone' hond. De kosten voor deze 'gewone' hond zijn voor eigen rekening.

Artikel 3.3 Groepsbegeleiding (dagbesteding)

Dagbesteding betekent een structurele tijdsbesteding met een welomschreven, beoogd resultaat die de inwoner actief betreft en die hem zingeving verleent. Dagbesteding omvat niet:

- een reguliere dagstructurering, aangeboden in de woon-/verblijfssituatie;
- een welzijnsactiviteit zoals zang, bingo, uitstapjes en dergelijke.

Criteria

Om in aanmerking te komen voor dagbesteding moet uit de stappen van zorgvuldig onderzoek blijken dat er sprake is van een beperking op onder andere de volgende vier terreinen.

1. sociale redzaamheid;
2. probleemgedrag;
3. psychisch functioneren; of
4. geheugen- en oriëntatiestoornissen.

Bij groepsbegeleiding kan een indicatie voor vervoer worden afgegeven. Dat gebeurt alleen als de inwoner zich niet zelfstandig, met behulp van het netwerk of met behulp van een algemene voorziening van zijn woning naar de locatie voor groepsbegeleiding kan verplaatsen. De aanbieder moet het vervoer van en naar de dagbesteding aanbieden volgens contract.

Artikel 3.4 Vervoer op maat

Een vervoersvoorziening is een voorziening ter compensatie van beperkingen bij het zich lokaal verplaatsen in de directe woon- en leefomgeving. Dit betreft een maximum afstand van 3000 km per jaar. Hierbij mag rekening gehouden worden met de combinatie van de beschikbare voorzieningen, zoals een rolstoel, een scootmobiel of collectief vervoer.

Criteria

De inwoner komt in aanmerking voor een vervoersvoorziening, als hij het openbaar vervoer niet kan bereiken of gebruiken. De Centrale Raad van Beroep (CRvB) heeft het criterium 'bereiken van het

openbaar vervoer' geoperationaliseerd met het loopafstandscriterium 'maximale' loopafstand van 800 meter. Als de inwoner 800 meter zelfstandig (al dan niet met hulpmiddelen) en in een redelijk tempo kan lopen, wordt verwacht dat de inwoner het openbaar vervoer kan bereiken. Als de inwoner het openbaar vervoer kan bereiken, maar niet in staat is het openbaar vervoer te gebruiken (bijvoorbeeld omdat de inwoner niet in het openbaar vervoer kan komen), dan kan er aanleiding zijn wel een vervoersvoorziening te treffen.

Er vindt altijd een individuele beoordeling plaats, waarbij wordt gekeken naar de vervoersbehoefte, de daadwerkelijke afstand tot de bushalte, enzovoorts.

Bij de inzet van vervoersvoorzieningen gelden een aantal algemene uitgangspunten:

- Gebruik van algemeen gebruikelijke voorzieningen is door een beperking niet mogelijk.
- Bij een individuele ondersteuning op maat, zoals een driewiel fiets of scootmobiel, moet er voldoende verkeersinzicht zijn om veilig aan het verkeer te kunnen deelnemen.
- Om een scootmobiel te kunnen rijden, is het van belang dat de gebruiker voldoende arm-/handfunctie en rompbalans heeft, zodat de gebruiker de scootmobiel kan bedienen en het stuur kan gebruiken.
- Voor een elektrische rolstoel geldt dat de inwoner voor de meeste dagelijkse verplaatsingen afhankelijk is van een hulpmiddel.

Artikel 3.5 Vervoersbehoefte

De vervoersbehoefte is mede bepalend voor de vraag of aanspraak bestaat op een (maatwerk)voorziening en – in geval van een ondersteuning op maat – waaruit deze moet bestaan.

Kinderen tot 12 jaar hebben in het algemeen geen zelfstandige vervoersbehoefte. Zij kunnen met de ouders mee, al dan niet met het openbaar vervoer, zonder dat een voorziening nodig is. Als een kind gebruik moet maken van een speciale wandelwagen of rolstoel, betreft het een uitzondering. Het kan zijn dat normaal openbaar vervoer niet kan. Mogelijk kan wel een aangepaste fiets (drie-, vierwiel of tandem) worden verstrekt.

Artikel 3.6 Sportvoorzieningen

De inwoner komt voor een sportvoorziening in aanmerking als sporten zonder sportvoorziening niet mogelijk is door beperkingen. Bij veel (gehandicapten)sportverenigingen bestaat de mogelijkheid een sportvoorziening te lenen om uit te proberen of een bepaalde sport die aantrekkelijk lijkt ook bij iemand past. Dit kan nuttig zijn om te voorkomen dat de inwoner een aangeschafte sportvoorziening uiteindelijk niet of nauwelijks gebruikt.

Topsport zal net als bij niet-gehandicapten, vaak hoge uitgaven vragen voor sporthulpmiddelen. Deze regeling geldt daar niet voor. Topsport zal vaak een beroep op sponsoring noodzakelijk maken.

Hoofdstuk 4. Wonen in een veilige en gezonde omgeving

Artikel 4.1 Zelfstandig en veilig wonen

Artikel 4.1.1 Geschikte woning

Het gaat om het compenseren van de beperkingen die een inwoner bij het normale gebruik van zijn woning ondervindt. Het normale gebruik van de woning betekent dat een persoon de woning kan bereiken, gebruiken en zich in en om deze woning kan verplaatsen. De persoon moet de elementaire woonfuncties kunnen uitvoeren. In andere woorden de activiteiten die de gemiddelde bewoner in zijn woning in elk geval uitvoert. Het gaat daarbij onder andere om slapen, lichaamsreiniging, toiletgang, het bereiden en consumeren van maaltijden en het zich verplaatsen in de woning. Voor kinderen komt daar bij het veilig kunnen spelen in de woonruimte.

Als de woning niet of alleen tegen zeer hoge kosten aangepast kan worden, verwacht de gemeente in principe dat de inwoner verhuist naar een geschikte(re) woning, tenzij uit onderzoek blijkt dat dit verhuisprimaat niet van toepassing is.

Als het verhuisprimaat van toepassing is, krijgt de inwoner een vergoeding voor de verhuizing en de inrichting van de nieuwe woning. Deze vergoeding wordt jaarlijks geïndexeerd op basis van consumentenprijzenindex van het CBS en is voor 2026 vastgesteld op € 3.213,14.

Zeer hoge kosten zijn kosten van meer dan € 18.000,- in de periode van de komende 5 jaar. De gemeente kijkt bij de eerste melding in het uitgevoerde onderzoek of door de gezondheidssituatie van de inwoner of door de situatie van de woning in een periode van 5 jaar nog meerdere aanpassingen verwacht worden die het bedrag van € 18.000,- gaan overschrijden.

De verhuiskostenvergoeding kan pas worden toegekend als uit onderzoek blijkt dat dit ook de juiste voorziening is.

De gemeente verricht dit onderzoek zonnig met medewerking van een externe deskundige. In het onderzoek komt in ieder geval aan de orde (zie ook bijlage 2):

- De aanwezigheid van aangepaste of eenvoudig aan te passen woningen
- Kostenvergelijking tussen aanpassen en verhuizen

- Volkshuisvestelijke factor
- De woning moet binnen een medisch aanvaardbare termijn beschikbaar zijn
- Sociale omstandigheden
- Afstemming met andere voorzieningen
- Werksituatie
- Verandering in woonlasten
- Wooncomfort
- Is de inwoner huurder of eigenaar van de woning?
- De wil van de inwoner om te verhuizen

De gemeente kan voor een aantal van deze onderdelen een sociaal-medisch adviseur inschakelen om deze onderdelen te onderzoeken.

Artikel 4.1.2 Wanneer geen aanpassing

Een woning wordt niet aangepast als de inwoner verblijft in een hotel of pension, een tweede woning, een trekkerwoonwagen, een klooster, een vakantiewoning, een recreatiewoning, een ADL-clusterwoning of een gehuurde woonruimte waarvoor de inwoner geen huurtoeslag kan krijgen.

Artikel 4.1.3 Bezoekbaar maken

Het college kan bijdragen aan het bezoekbaar maken van één woning in de gemeente, als de inwoner in een instelling verblijft die valt onder de Wet langdurige zorg (Wlz). Het betreft hier een buitenwettelijke voorziening, omdat de inwoner geen inwoner is van de gemeente of niet zijn hoofdverblijf heeft in de woning die bezoekbaar wordt gemaakt. Onder bezoekbaar maken valt het met een woonvoorziening bewerkstelligen dat de inwoner de woonruimte, de woonkamer en een toilet kan bereiken.

Artikel 4.1.4 Wmo hulpmiddelen thuis na verhuizing

Voor inwoners die verhuizen naar een intramurale instelling en tenminste 18 dagen per jaar thuis logeren, kunnen Wmo-hulpmiddelen die moeilijk vervoerd kunnen worden van thuis naar de instelling (zoals een tillift of douchebrancard) en een traplift, thuis kosteloos blijven staan.

Artikel 4.2 Een schone en leefbare woning

Ondersteuning en regie bij het voeren van een huishouden (hierna: hulp bij huishouden of HbH) is aan de orde als er beperkingen zijn bij het voeren van een gestructureerd huishouden. Dat kan zich uiten door (dreigende) vervuiling van de woning of kleding, doordat de inwoner het huishouden niet meer (voldoende) zelf kan doen. In noodsituaties (bijvoorbeeld plotselinge uitval van de verzorgers door ziekenhuisopname) kan ondersteuning worden geboden voor de verzorging van minderjarige kinderen. Hulp bij huishouden op onderstaande resultaten wordt alleen geboden, wanneer er geen andere oplossingen zijn die de problemen die de inwoner ondervindt kunnen voorkomen of oplossen. In de dagelijkse praktijk betekent dit dat (waar mogelijk) de inwoner, zijn leefeenheid of netwerk de huishoudelijke werkzaamheden (blijven) uitvoeren. Aanvullend hierop wordt ondersteuning bij het huishouden geboden. Van een inwoner wordt medewerking gevraagd om deze ondersteuning zo efficiënt mogelijk te kunnen organiseren. Dit betekent dat van de betrokkene mag worden verwacht dat de inwoner hiermee rekening houdt bij de inrichting van de woning en planning van huishoudelijke werkzaamheden.

Als voorbeeld:

- De inwoner mag uiteraard de woning gezellig maken door het plaatsen van snuisterijen of beeldjes. Maar als de woning hier vol mee staat, belemmert dit de voortgang van de werkzaamheden. Dit kan betekenen dat we de inwoner vragen voor de komst van de hulp de spulletjes alvast van het dressoir of de tafel te halen en later weer terug te plaatsen. De inwoner kan de spullen ook opruimen. De inwoner kan ervoor kiezen dit niet te doen, maar dat kan effect hebben op de manier waarop bijvoorbeeld wordt gestoft.
- De inwoner mag gevraagd worden van schoonmaakdag te wisselen of zijn weekprogramma hierop aan te passen.

Het gaat bij hulp bij huishouden om de volgende resultaten:

1. Het huis is schoon en leefbaar;
2. De inwoner beschikt over schone en draagbare kleding;
3. De inwoner beschikt over primaire levensbehoeften en maaltijden;
4. Er wordt thuis gezorgd voor de minderjarige kinderen die tot het huishouden behoren;
5. Er is sprake van regie over het doen van het huishouden.

HbH kent een algemene voorziening en een maatwerkvoorziening. De algemene voorziening is voorliggend op de maatwerkvoorziening. De algemene voorziening is bedoeld voor inwoners die zelf de regie kunnen voeren op het huishouden. De omvang bedraagt maximaal 52 uur per jaar verdeeld. Uitgangspunt is dat, tenzij aanbieder en inwoner een andere afspraak maken, de hulp verdeeld over een jaar 1 keer per 2 weken wordt ingezet. De inwoner betaalt voor de algemene voorziening een eigen bijdrage conform

het abonnementstarief (voor 2026 maximaal € 21,80 per maand). Wanneer de algemene voorziening niet meer toereikend is, kan de maatwerkvoorziening hulp bij huishouden worden aangevraagd. Binnen de resultaten onderscheiden we diverse HbH-activiteiten waarop de hulp bij huishouden zich kan richten. Per individuele situatie stelt de gemeente in overleg met de inwoner en de door hem gekozen zorgaanbieder vast hoeveel uur nodig zijn om de woning schoon en leefbaar te houden.

Mocht hierover verschil van inzicht bestaan bij de betrokken partijen, dan kan worden teruggevallen op het Normenkader huishoudelijke ondersteuning 2025 van bureau HHM dat objectieve criteria en concrete normen bevat voor een schone en leefbare woning.

Zie bijlage 1

Artikel 4.3 Beschermd wonen en maatschappelijke opvang

Artikel 4.3.1 Centrale toegang

De sociale (wijk)teams verlenen toegang tot beschermd wonen en maatschappelijke opvang. Hierbij worden zij geadviseerd door het regionaal Netwerk Opvang en Wonen.

Artikel 4.3.2 Verhuizing binnen samenwerkende regio (Meierij en Bommelerwaard)

Als sprake is van verhuizing van een inwoner binnen de regio Meierij en Bommelerwaard, neemt de ontvangende gemeente de lopende beschikking automatisch over. De vertrekkende gemeente beëindigt tegelijkertijd de beschikking.

Artikel 4.3.3 Kleinschalige opvang

De kleinschalige opvang is voor mensen en gezinnen die dakloos worden en met (lichte), ambulante begeleiding weer tot rust kunnen komen en hun leven weer op de rit kunnen krijgen. Zij hebben vaak nog werk of zijn in staat om te werken of een zinvolle daginvulling te krijgen. Zij ontvangen ambulante begeleiding vanuit een maatschappelijke opvang organisatie.

Uitgangspunt is een verblijf van 6 maanden.

Een belanghebbende komt in aanmerking voor kleinschalige opvang als:

1. Een belanghebbende werk of daginvulling (bijvoorbeeld studie) heeft of in staat is zelfstandig of met lichte begeleiding aan werk of daginvulling te komen binnen één maand; of
2. Een belanghebbende voldoende zelfredzaam is en voldoende woonvaardigheden heeft om zelfstandig op kamers te wonen.

Werkwijze aanmeldingsprocedure kleinschalige maatschappelijke opvang:

1. Een belanghebbende of verwijzer dient een (schriftelijke) aanvraag voor een kleinschalige maatschappelijke opvangvoorziening in Meierijstad in via het daartoe bestemde contactformulier op de website. Voor vragen of informatie is mailadres maatschappelijkeopvang@meierijstad.nl beschikbaar.
2. Het sociale team beoordeelt samen met de maatschappelijke opvang organisatie het verzoek aan de hand van de criteria in paragraaf 5.5 van de verordening en aan de hand van de zelfredzaamheidsmatrix (ZRM). Bij toewijzing verstrekt de gemeente een beschikking.

De toelatingsbeschikking beschrijft voor hoeveel maanden iemand toegang krijgt tot de opvangvoorziening. Twee weken voor het aflopen van de beschikking, wordt de belanghebbende opnieuw besproken als verlenging gewenst is.

Artikel 4.3.4 Eigen bijdrage

Inwoners betalen zelf de huur, waarvoor een overeenkomst afgesloten wordt.

Artikel 4.4 Ondersteuning mantelzorg

Artikel 4.4.1 Kortdurend verblijf

Kortdurend verblijf is bedoeld ter ontlasting van de mantelzorger (maar ook van huisgenoten die gebruikelijke hulp leveren). Het zwaartepunt ligt bij kortdurend verblijf vooral op het logeren ergens anders met als beoogd resultaat het overnemen van het intensieve toezicht op de inwoner ter ontlasting van de gebruikelijke hulp of mantelzorg. Het kortdurend verblijf is dus te karakteriseren als logeren ter aanvulling op het wonen in de thuissituatie.

Het doel van de 'time-out' is preventie en meerledig. De inzet is erop gericht om te voorkomen dat de mantelzorger overbelast raakt en zelf gezondheidsproblemen krijgt. Voor de zorgvrager kan inzet van zwaardere zorgvormen worden uitgesteld of voorkomen. Positief neveneffect is dat de inwoner laagdrempelig kennis kan maken met het verblijven in een intramurale verblijfssetting.

Kortdurend verblijf is geen oplossing voor crisissituaties, verblijf voor een medisch herstel (het Eerstelijns Verblijf (ELV) uit de Zvw) of overbruggingszorg naar bijvoorbeeld de Wlz.

Criteria

De inwoner komt in aanmerking voor kortdurend verblijf als hij voldoet aan alle hieronder genoemde voorwaarden:

1. De inwoner heeft bijvoorbeeld een somatische, psychiatrische, psycho-geriatrische beperking of een verstandelijke, lichamelijke of zintuiglijke beperking;
2. De inwoner is gedurende maximaal twee etmalen per week aangewezen op kortdurend verblijf. Het is mogelijk om etmalen te sparen, zodat een inwoner bijvoorbeeld in verband met vakantie meer etmalen per week af kan nemen. De maximale aaneengesloten periode kortdurend verblijf is 28 dagen. Wel geldt dat het maximum aantal etmalen per jaar 52 bedraagt. Het meenemen naar een volgend kalenderjaar is niet mogelijk;
3. De ontlasting van de persoon die gebruikelijke hulp of mantelzorg aan de inwoner levert, is noodzakelijk;
4. De inwoner is, gezien de ondersteunings- en zorgbehoefte, aangewezen op ondersteuning gepaard gaand met intensief toezicht;
5. De inwoner kan geen beroep doen op de Wet langdurige zorg of zijn aanvullende zorgverzekering.

Bij kortdurend verblijf kan een indicatie voor vervoer gegeven worden. Dat kan alleen als de inwoner niet zelfstandig, met behulp van het netwerk of met behulp van een algemene voorziening zich van de woning van de inwoner naar de locatie voor kortdurend verblijf kan verplaatsen.

Hoofdstuk 5. De vorm van de ondersteuning

Inleiding

Op basis van de wet zijn er twee vormen van verstrekking voor ondersteuning op maat. De eerste mogelijkheid is zorg in natura. Dit houdt in dat het college de inwoner een voorziening verstrekt, die hij of zij kant-en-klaar krijgt. De voorziening die de inwoner in natura krijgt, moet het probleem voldoende oplossen.

De tweede mogelijkheid is de in de wet genoemde ondersteuning in de vorm van een persoonsgebonden budget (pgb). Voor het pgb geldt het trekkingsrecht. Dat wil zeggen dat de betaling van hulpverleners verloopt via de Sociale Verzekeringsbank (SVB). Een uitzondering geldt voor een eenmalig pgb, dit kan de gemeente zelf uitbetalen.

Artikel 5.1 Afwegingskader

Artikel 5.1.1 De zorg in natura

Het college verstrekt zorg in natura met een beschikking. Deze beschikking bevat de voorwaarden waaronder verstrekking plaatsvindt.

Artikel 5.1.2 Het persoonsgebonden budget

Het college verstrekt een pgb met een beschikking. Deze beschikking bevat de voorwaarden waaronder verstrekking plaatsvindt. Een persoonsgebonden budget (pgb) kan een geschikt instrument zijn voor de inwoner om zijn leven naar eigen wensen en behoeften in te vullen. Het is een vorm van verstrekken die bij uitstek geschikt is voor de inwoner die zelf de regie over zijn leven kan voeren. De gemeente zet daarom in op de keuzevrijheid voor een persoonsgebonden budget. Hiervoor gebruikt de gemeente een stevige voorlichting en intakegesprek vooraf en een toets aan pgb-vaardigheid.

Artikel 5.2 Voorwaarden om in aanmerking te komen voor een pgb

De wet en de verordening bevatten een aantal voorwaarden waaraan een inwoner moet voldoen om voor een pgb in aanmerking te komen.

Artikel 5.2.1 Bekwaamheid inwoner en/of zijn vertegenwoordiger

Een van de voorwaarden is dat de inwoner en/of zijn vertegenwoordiger bekwaam is. Dit betekent dat deze op eigen kracht of met hulp van iemand uit zijn sociaal netwerk of een vertegenwoordiger op een verantwoorde manier kan omgaan met een pgb. De gemeente beoordeelt deze bekwaamheid vooraf. We gebruiken hiervoor de toets op pgb-vaardigheid (zie bijlage 3). Bij deze toets kijken we of de inwoner en/of zijn vertegenwoordiger de volgende taken kunnen, mogen en willen uitvoeren:

- Aanvragen van het pgb
- Inkopen van de zorg
- Goed werkgeverschap
- Coördinatie zorgverleners, familie en mantelzorg
- Voeren van een administratie
- Verantwoording afleggen
- Overkoepelende taken

Als er een vermoeden is dat de inwoner – ook met hulp uit zijn sociaal netwerk of zijn vertegenwoordiger – problemen zal hebben met het omgaan met persoonsgebonden budget, vindt geen verstrekking van een persoonsgebonden budget plaats.

Artikel 5.2.2 Kwaliteit van de dienstverlening

Afhankelijk van het type hulp en ondersteuning stelt de gemeente eisen aan de kwaliteit van hulp en ondersteuning die wordt geboden met een pgb. In alle gevallen zijn de volgende kwaliteitseisen van toepassing:

- De zorgovereenkomst moet zijn afgestemd op het ondersteuningsplan dat met de inwoner is opgesteld en moet leiden tot de daarin afgesproken resultaten;
- De persoon die ondersteuning verleent, moet over een passende opleiding/registratie beschikken;
- De persoon die ondersteuning verleent, neemt bij zijn werkzaamheden de zorg voor een goede hulpverlening in acht. De persoon handelt daarbij in overeenstemming met de op hem rustende verantwoordelijkheid. Deze komt voort uit de voor de hulpverlener geldende professionele standaard, uiteraard voor zover de hulpverlener een professional is;
- Het college toetst periodiek de voortgang en de mate waarin de resultaten worden bereikt.

Artikel 5.3 Verantwoording en controle

1. Iedere budgethouder legt verantwoording af over (de besteding van) het persoonsgebonden budget (pgb).
2. De controle van de verantwoording van het pgb door de budgethouder aan het college kan steekproefsgewijs plaatsvinden. Dit vindt plaats na afloop van de verstrekking of na afloop van een kalenderjaar.

Artikel 5.4 Hoogte en tarief pgb

De budgethouder maakt een pgb-plan waarin staat welke ondersteuning hij/zij vanuit het pgb wil betalen en wie de ondersteuning geeft.

Stappen om tot een pgb te komen:

1. De consulent (toegang) onderzoekt de hulpvraag en beoordeelt of een voorziening nodig is.
2. Als er ondersteuning op maat nodig is, bepaalt de consulent (toegang) het juiste product, juiste productzwaarte en aantal uren per maand, zoals omschreven in de verordening, in artikel 2.2.1.
3. Vervolgens bepaalt de consulent of de aanvrager en/of zijn vertegenwoordiger pgb-vaardig zijn. Hiervoor gebruikt de consulent de toets op de pgb-vaardigheid.
4. Als de aanvrager en/of zijn vertegenwoordiger niet pgb-vaardig zijn, krijgt deze geen pgb. De inwoner kan dan kiezen voor zorg in natura bij een gecontracteerde aanbieder of afzien van de aanvraag.
5. Als de aanvrager en/of zijn vertegenwoordiger wel pgb-vaardig zijn, controleert de consulent de volgende gegevens van de beoogde pgb-zorgaanbieder:
 - a. Is dit een formele of informele zorgaanbieder, zoals omschreven in artikel 8.1.4 van de verordening?
 - b. Als sprake is van een formele zorgaanbieder, is dit een reguliere of micro-onderneming?
 - c. Als sprake is van een formele zorgaanbieder, beschikt deze dan over de benodigde kwaliteitseisen zoals boven omschreven:
 - De persoon die ondersteuning verleent, moet een VOG kunnen overleggen.
 - De persoon die ondersteuning verleent, moet over een passende opleiding/registratie beschikken.
 - Als de zorgaanbieder niet voldoet aan de kwaliteitseisen, mag de inwoner geen zorg bij deze zorgaanbieder inkopen. De inwoner kan nog wel een pgb ontvangen. De inwoner kan dan kiezen voor een andere, wel gekwalificeerde zorgaanbieder of toch kiezen voor zorg in natura (ZIN) via een gecontracteerde zorgaanbieder.
6. De consulent beoordeelt de inhoud van het pgb-plan en het budgetplan op basis van het eigen onderzoek en stelt het pgb-tarief (zie bijlage 4) vast met de volgende gegevens:
 - a. Prijs van de offerte: volgen als de prijs lager is dan 100% ZIN-tarief.
 - b. Is prijs hoger/duurder: dan maximaal 100% ZIN-tarief.
 - c. Meerprijs wordt niet vergoed. Tenzij de beoogd pgb aanbieder de enige aanbieder is die de noodzakelijke zorg kan bieden.
 - d. Als door de inkoop van de gemeente het tarief van zorg in natura door korting of voordeel lager is dan de reële marktprijs, wordt de marktprijs vergoed zoals opgegeven in de goedkoopste, passende offerte.

Artikel 5.5 Berekening kostprijs

1. De kostprijs van een hulpmiddel, woning- of autoaanpassing in de vorm van een pgb wordt maximaal vastgesteld op:
 - a. Het bedrag van de goedkoopst compenserende voorziening in natura bij de leverancier waarmee de gemeente een contract heeft gesloten. Dit bedrag wordt zo nodig jaarlijks aangevuld met een vergoeding voor onderhoud, reparatie en verzekering of;
 - b. Het bedrag van de kosten volgens de door het college geaccepteerde offerte als de gemeente voor de betreffende voorziening geen overeenkomst heeft gesloten.
2. Om de kostprijs van een woningaanpassing vast te stellen moeten er twee offertes opgevraagd worden. De kostprijs is gebaseerd op de materiaalkosten en loonkosten. De loonkosten komen te vervallen als de woningaanpassing door de inwoner of het netwerk wordt uitgevoerd.
3. De kosten voor onderhoud en reparatie van een hulpmiddel, woning- of autoaanpassing wordt jaarlijks betaald na indienen van de factuur. De kostprijs hiervan is de factuurprijs, tot maximaal het bedrag waarvoor de gemeente onderhoud kan laten uitvoeren in natura. Als de gemeente geen onderhoudscontract in natura heeft afgesloten voor de betreffende voorziening, dan wordt uitgegaan van de daadwerkelijke factuurprijs.
4. De kosten voor de WA-verzekering van een elektrisch hulpmiddel worden jaarlijks betaald na bewijs van de afgesloten verzekering.

Artikel 5.6 Financiële tegemoetkoming

De gemeente kent twee situaties waarin sprake is van een financiële tegemoetkoming.

1. Indien uit Wmo-onderzoek blijkt dat gebruik van een eigen auto noodzakelijk is ter compensatie van een beperking in de vervoersbehoefte, kan hiervoor een financiële tegemoetkoming worden verstrekt. De financiële tegemoetkoming bedraagt de belastingvrije vergoeding voor eigen vervoer woon-werkverkeer die door de Rijksoverheid is vastgesteld vermenigvuldigd met maximaal 3000. Sinds 1 januari 2024 is dit bedrag vastgesteld op € 0,23 per km.
2. De hoogte van een financiële tegemoetkoming voor verhuis- en inrichtingskosten bedraagt € 3.213,14 en wordt jaarlijks geïndexeerd op basis van consumentenprijzenindex van het CBS..

Artikel 5.7 Bijdrage in de kosten

Voor alle ondersteuning op maat en waarvoor de Wmo 2015 dit toestaat, wordt een eigen bijdrage in de kosten opgelegd volgens het abonnementstarief (Uitvoeringsbesluit Wmo 2015), tenzij in het vervolg deze Nadere regels hiervan afwijken. Het Centraal Administratiekantoor (CAK) stelt de eigen bijdrage voor ondersteuning op maat vast en int deze eigen bijdrage voor de gemeente (conform artikel 2.1.4 lid 6 van de Wmo 2015).

1. De eigen bijdrage voor ondersteuning op maat hoeft tot en met 31 december 2026 niet betaald te worden door inwoners die op basis van de hoogte van hun inkomen deel kunnen nemen aan de collectieve zorgverzekering. Vanaf 1 januari 2027 vervalt deze regeling.
2. De omvang van de eigen bijdrage voor beschermd wonen intramuraal basis en intensief wordt vastgesteld zoals in het uitvoeringsbesluit Wmo 2015 bepaald.
3. De eigen bijdrage in de kosten mag nooit meer bedragen dan de kostprijs van de voorziening of dienstverlening in natura, respectievelijk het bedrag van het pgb of de maandhuur die de gemeente voor de verstrekte voorziening betaalt.
4. Een eigen bijdrage in de kosten conform het abonnementstarief wordt niet opgelegd, als de verstrekte voorziening bestaat uit de Regiotaxi (collectief vervoer). De inwoner die met de Regiotaxi reist, is echter wel een betaling verschuldigd (instaptarief en tarief aanvullend bedrag per kilometer).
5. Een eigen bijdrage in de kosten conform het abonnementstarief wordt niet opgelegd, als de verstrekte voorziening (hulpmiddel, aanpassing, of hulp bij huishouden) bestaat uit een gemeenschappelijke voorziening. Onder een gemeenschappelijke voorziening valt een (woon)voorziening in/aan een gemeenschappelijke ruimte, die niet alleen wordt gebruikt door de persoon tot wie de toekenningsbeschikking gericht is.
6. Inwoners met een inkomensgrens zoals bedoeld in lid 1, krijgen wel een eigen bijdrage (fictief) opgelegd voor een ondersteuning op maat (niet zijnde beschermd wonen intramuraal basis en intensief) door het CAK. In opdracht van de gemeente int het CAK deze eigen bijdrage echter niet.

Hoofdstuk 6. Intrekken, Herzien en Terugvorderen

Artikel 6.1 Algemeen

Het ongedaan maken van de aanspraak op een Wmo-voorzieningen over een periode in het verleden, of vanaf nu, wordt intrekken genoemd. Herzien is het over een periode in het verleden afwijkend vast-

stellen van de aanspraak op een ondersteuning op maat. De gemeente bepaalt het moment van intrekken of herzien.

Voordat het college het besluit tot intrekking van een voorziening neemt, moet het college een afweging maken tussen alle bij het te nemen besluit betrokken belangen. Hierbij moet het belang van de inwoner om te participeren zwaar wegen.

Artikel 6.2 Terugvordering

Artikel 6.2.1 Bevoegdheid tot terugvordering

Er bestaat voor het college geen verplichting tot terugvordering (discretionaire bevoegdheid). Het besluit om wel of niet daadwerkelijk terug te vorderen is aan het college. Zo'n beslissing vereist een belangenafweging (artikel 3:4 Awb). Welke belangen precies een rol spelen en hoe die afgewogen moeten worden tegen het algemene belang van een rechtmatige besteding van gemeenschapsgelden, is sterk afhankelijk van de casus.

Het besluit tot herziening van het recht op de voorziening en de daaraan gekoppelde terugvordering biedt geen grond voor terugvordering, met uitzondering van de terugvordering op grond van de wet (de inwoner heeft opzettelijk onjuiste of onvolledige gegevens verstrekt). Er is dan sprake van een civielrechtelijke vordering op grond van onverschuldigde betaling, waarvoor het Burgerlijk Wetboek, boek 6 artikel 203 e.v. de wettelijke basis biedt.

Artikel 6.2.2 Terugvordering voorziening in natura

Op grond van de verordening kan het college besluiten de geldwaarde van de ten onrechte genoten ondersteuning op maat in natura terug te vorderen. Voor de vaststelling van de geldwaarde van de ondersteuning op maat gaat het college uit van de dagwaarde. De beginwaarde van de ondersteuning op maat wordt hierbij gerelateerd aan een reële afschrijvingsduur.

Artikel 6.2.3 Terugvordering pgb

Op grond van de verordening kan het college besluiten de geldwaarde van het ten onrechte genoten pgb terug te vorderen. Voor de vaststelling van de restwaarde van het pgb gaat het college uit van de dagwaarde. De beginwaarde van het verstrekte pgb wordt hierbij gerelateerd aan de reële afschrijvingsduur of realistisch gebruik. Als het pgb geheel niet gebruikt is voor de aanschaf van de geïndiceerde voorziening, vordert het college het volledige bedrag terug.

Hoofdstuk 7. Toezicht

Artikel 7.1 Controle klachtafhandeling aanbieders

Het college ziet toe op de naleving van de klachtenregeling van aanbieders. Het college controleert in ieder geval of de aanbieders een klachtenregeling hebben. Daarnaast controleert het college steekproefsgewijs of aanbieders klachten zorgvuldig afhandelen. Tot slot moeten de aanbieders periodiek een managementrapportage inzake de klachten overleggen.

Hoofdstuk 8. Slotbepalingen

Artikel 8.1 Inwerkingtreding

1. Deze nadere regels treden in werking vanaf 1 maart 2026.
2. Aanvragen en bezwaarschriften ingediend vóór 1 maart 2026 worden afgehandeld naar oud recht.
3. De nadere regels maatschappelijke ondersteuning 2025 worden ingetrokken op het moment bedoeld in het eerste lid.

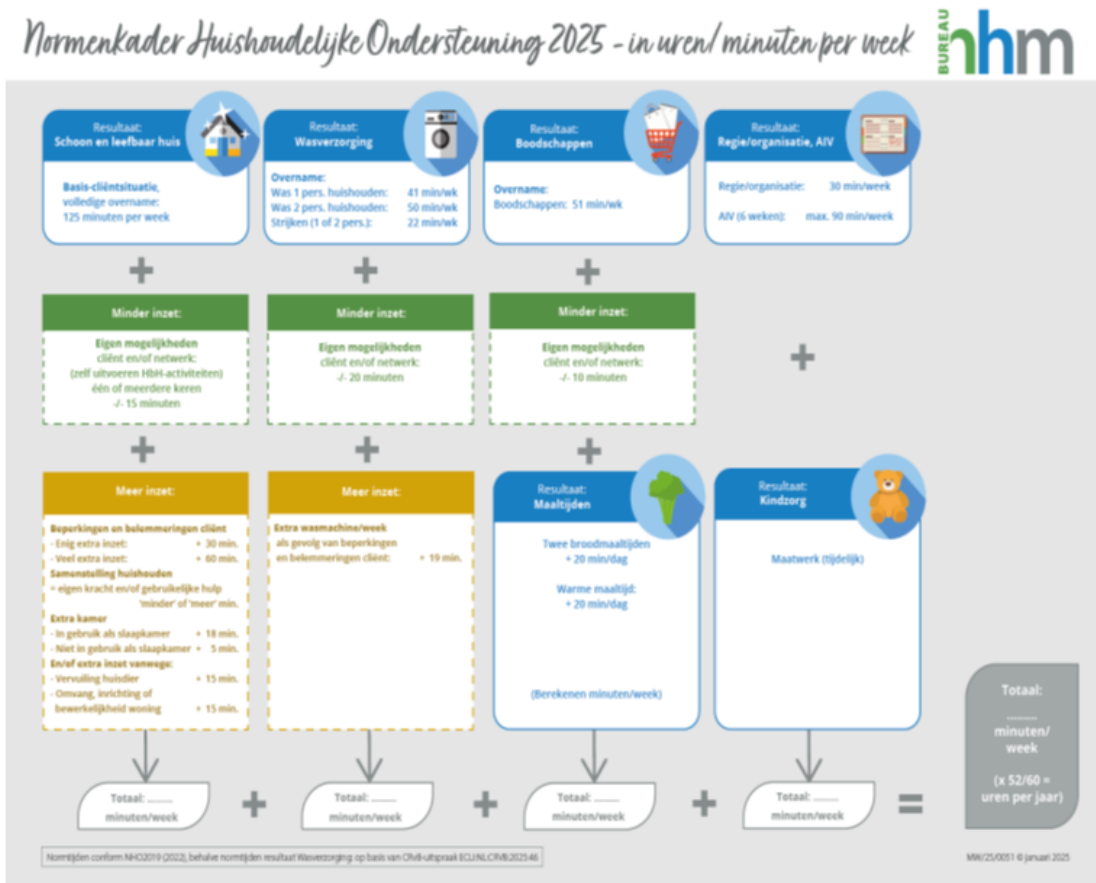
Aldus vastgesteld in de vergadering van het college van burgemeester en wethouders van 24 februari 2026

De burgemeester

De secretaris

Bijlage 1. Normenkader – Hulp bij de huishouding

Het bureau HHM heeft het normenkader voor HbH opgesteld. Dit normenkader is gebaseerd op een, door hen ontwikkelde, objectieve maatstaf. De maatstaf is gebaseerd op onafhankelijk en deskundig onderzoek door middel van tijdmetingen in de praktijk, interviews met inwoners en werksessies met experts.

Bijlage 2. Onderzoek woningaanpassingen

Belangenafweging bij Verhuisprimaat

1. De aanwezigheid van aangepaste of eenvoudig aan te passen woningen
Indien er aangepaste of eenvoudig aan te passen woningen aanwezig zijn, waarin geen persoon met een beperking of probleem woont, zijn er twee situaties denkbaar:
 - de woning staat leeg; of
 - de woning wordt nog bewoond (bijvoorbeeld door achterblijvende gezinsleden).

Lege woning zorgt niet voor kosten vrijmaken
Als de woning leeg staat, kan de inwoner waarschijnlijk op korte termijn daarnaartoe verhuizen en wordt de gemeente niet geconfronteerd met kosten voor het vrijmaken van de woning.

Bewoonde woning kan zorgen voor extra kosten
Als personen zonder een beperking of probleem de woning bewonen (bijvoorbeeld achterblijvende gezinsleden), moet het college er rekening mee houden dat het vrijmaken van de woning extra kosten met zich mee kan brengen. Ook hier zijn weer twee situaties denkbaar:

 - De bewoners willen graag naar een andere woning verhuizen en zijn al bezig een andere geschikte woning te zoeken. In dat geval is het niet nodig dat de gemeente een voorziening voor verhuizing en inrichting verstrekt.
 - De bewoners zijn nog niet op zoek naar een andere woning, hebben daar in principe ook geen haast mee of zij willen dat niet. Het college zal deze categorie moeten overtuigen dat het van belang is dat de woning weer vrij komt voor een persoon met een beperking of probleem. Daarbij moeten het college en/of de woningcorporatie ook hun best doen om op zo kort mogelijke termijn de woning vrij te maken. Het verstrekken van een voorziening voor verhuizing en inrichting kan hierbij een stimulans zijn.
2. Kostenvergelijking tussen aanpassen en verhuizen
De kostenvergelijking tussen het aanpassen van de te verlaten woning en het verhuizen naar een nieuwe woning, speelt een rol bij het bepalen van wat de goedkoopst compenserende oplossing is. Het college moet bij het maken van een kostenvergelijking moeten wel alle kosten betrekken. Dat houdt in dat het college de aanpassingskosten van de huidige woning moet afzetten tegen:
 - de voorziening voor verhuizing en inrichting voor de inwoner
 - het eventueel aanpassen van de nieuwe woning; en
 - het eventueel vrijmaken van de woning.

Als een 'nieuwe' aangepaste woning leeg staat, moet het college om een totale kostenvergelijking te kunnen maken ook rekening houden met een eventuele 'voorziening voor huurderving'.
3. Volkshuisvestelijke factor kan een rol spelen
Niet alleen de kosten spelen een rol bij de uiteindelijk keuze van een voorziening. Ook belangen op het gebied van huisvesting kunnen een rol spelen. Als een aangepaste woning beschikbaar is, kan het ondoelmatig zijn om ook een andere woning aan te passen. Niet alle aangepaste woningen zullen namelijk even goed verhuurbaar zijn. Als een geschikte kandidaat voor die woning gevonden wordt, kan verhuizen de voorkeur hebben. Ook al leidt dit niet direct tot lagere kosten.
4. Woning moet binnen medisch aanvaardbare termijn beschikbaar zijn
Een belangrijk aspect bij het wel of niet toepassen van het verhuisprimaat is de termijn waarbinnen de verhuizing kan plaatsvinden en de vraag of die termijn medisch aanvaardbaar is. Dat zal veelal moeten blijken uit medisch advies. Indien binnen de medisch aanvaardbare termijn geen woning beschikbaar is, kan niet worden gezegd dat verhuizen een compenserende oplossing is.
5. Sociale omstandigheden
Sociale omstandigheden van de inwoner moeten een rol spelen bij de afweging tussen wel of niet verhuizen. Het college moet dus steeds de sociale omstandigheden in kaart brengen. Daarbij valt te denken aan:
 - de binding die de inwoner heeft met de buurt (hoelang woont de cliënt al in die buurt);
 - de aanwezigheid van familie en/of vrienden;
 - de mantelzorg die door verhuizing zou wegvallen;
 - de gezondheidssituatie van de partner;
 - de aanwezigheid en afstand tot verschillende voorzieningen (winkels, ziekenhuis, etc.).
6. Afstemming met andere voorzieningen
Voor het maken van de keuze is afstemming met overige voorzieningen van belang. Met name afstemming met eventuele vervoersvoorzieningen kan van groot belang zijn. Criteria die hierbij een rol spelen zijn de afstand tot openbaar vervoerhaltes en de aanwezigheid van voorzieningen als winkelcentra, ziekenhuizen, et cetera.
Als een woning dicht bij dergelijke voorzieningen ligt, kan het college tot de conclusie komen dat het adequater is om de huidige woning aan te passen dan de inwoner te laten verhuizen. De bereikbaarheid van voorzieningen blijft daardoor beter en op het gebied van vervoersvoorzieningen behoeven wellicht minder aanvullende maatregelen te worden genomen.
7. Werksituatie
Ook de werksituatie van de inwoner kan van invloed zijn op de beslissing om al dan niet te verhuizen. Als de inwoner door de verhuizing dichterbij zijn werk kan komen te wonen, verdient

- verhuizing wellicht de voorkeur. Dat houdt echter niet in dat verhuizen om dichterbij het werk te wonen op zichzelf een reden is om een verhuiskostenvergoeding te verstrekken.
8. **Verandering in woonlasten**
Het college zal bij de afweging tussen het aanpassen van de huidige woning en verhuizen naar een andere woning ook rekening moeten houden met de woonlastenconsequenties van deze opties. Daarbij moet het college een vergelijking maken tussen de woonlasten bij het blijven wonen in de huidige woning en het verhuizen naar een andere woning. Van belang is dat de financiële gevolgen van een verhuizing binnen aanvaardbare grenzen moeten vallen.
 9. **Wooncomfort**
Bij de afweging om het primaat van verhuizing toe te passen, moet het college rekening houden met het wooncomfort. De Rechtbank 's-Hertogenbosch oordeelde dat sprake is van zwaarwegende omstandigheden om af te zien van het primaat van verhuizing.
Van inwoner en haar gezin kan niet verwacht worden dat zij er qua wooncomfort op achteruitgaan. Het gezin waartoe inwoner behoort bestaat uit vijf personen en zij wonen nu in een ruime vrijstaande woning waarin elk kind een eigen slaapkamer heeft. Bij verhuizing naar een huurwoning zouden de zusjes van inwoner een slaapkamer moeten delen.
 10. **Is de inwoner huurder of eigenaar van de woning?**
Indien de inwoner eigenaar van de woning is, zal een verhuizing of aanpassing van de woning andere gevolgen met zich meebrengen dan wanneer de inwoner de woning huurt. Het verhuizen vanuit een koopwoning kan meer consequenties hebben dan verhuizen vanuit een huurwoning, met name in financiële zin. Zo is vaak sprake van een hypotheek op het huis en ontbreekt bij een eigen woning de mogelijkheid van huurtoeslag.
Woningeigenaren met een inkomen op of nabij het sociaal minimum kunnen in bepaalde situaties in aanmerking komen voor een woonkostentoeslag op grond van de bijzondere bijstand als alternatief voor huurtoeslag. Vaak is sprake van beperkte duur van een dergelijke woonkostentoeslag in tijd en stelt het college als voorwaarde dat de inwoner verhuist naar een goedkopere woning.
 11. **De wil van de inwoner om te verhuizen**
Het ligt voor de hand dat mensen die een beperking krijgen in de meeste gevallen moeite zullen hebben om te accepteren dat zij bepaalde dingen niet meer zelfstandig kunnen doen. Als daarbij ook de woonsituatie ingrijpend verandert, kan dat op extra bezwaren stuiten om mee te willen werken aan een verhuizing. Ondanks dat een verhuizing uiteindelijk een hele goede oplossing kan zijn, is de inwoner het hier in eerste instantie vaak niet mee eens.
Het college kan op grond van de belangenafweging tot de conclusie komen dat verhuizen de meest compenserende oplossing is en om deze reden het aanpassen van de huidige woning niet vergoeden.
Als het college alle factoren in de overweging heeft meegenomen en het college beslist dat verhuizen de goedkoopst compenserende voorziening is, is dat de voorziening die wordt verleend. Door het primaat bij verhuizen te leggen heeft het college juridisch gezien een aanknopingspunt om niet de huidige woning aan te passen als inwoner niet wil verhuizen. De inwoner kan het college dan niet verwijten dat ze niet aan de compensatieplicht voldoet. Het college heeft immers een compenserende voorziening aangeboden, die niet door de inwoner is geaccepteerd.

10 punten pgb-vaardigheid

Overweegt u om uw zorg en ondersteuning in te kopen met een pgb? Bij het werken met een pgb komt het nodige kijken. Check wat u als budgethouder, of als vertegenwoordiger of gewaarborgde hulp, ten minste moet weten en kunnen om met een pgb om te gaan. Bijgevoegde tien punten kunnen u helpen om na te gaan of het zelf organiseren van zorg met een budget bij u past.

10 punten pgb-vaardigheid

1

U overziet uw eigen situatie, dan wel die van de zorgvrager, en u heeft een duidelijk beeld van de zorgvraag.

2

U bent op de hoogte van de regels en verplichtingen die horen bij het pgb, of u weet die zelf bij de desbetreffende instanties (online) te vinden.

4

U bent voldoende vaardig om te communiceren met de gemeente, zorgverzekeraar of het zorgkantoor, de SVB en zorgverleners.

5

U bent in staat om zelfstandig te handelen en onafhankelijk voor een zorgverlener te kiezen.

7

U kunt beoordelen en beargumenteren of de geleverde zorg passend en kwalitatief goed is.

8

U kunt de inzet van zorgverleners coördineren, waardoor de zorg door kan gaan, ook bij verlof en ziekte.

10

U heeft voldoende (juridische) kennis over het werk- of opdrachtgeverschap weet deze kennis te vinden.

infographic

meer informatie

10 punten pgb-vaardigheid

Toelichting pgb-vaardigheid

Hieronder leest u meer over de kennis en vaardigheden die u als budgethouder, of als vertegenwoordiger of gewaarborgde hulp, nodig heeft om met een pgb te werken.

De toelichting bestaat uit een aantal thema's. Bij elk thema staat vermeld op welke vaardigheden het betrekking heeft.

Zorg en ondersteuning inkopen

Koopt u zorg en ondersteuning in met een pgb? Dan is het belangrijk dat u een goed beeld heeft van welke zorg u precies nodig heeft. Kijk daarom van tevoren welke mogelijkheden er zijn. U heeft niet alleen inzicht in uw zorgvraag en -behoefte, u kunt dit ook verwoorden. U kunt duidelijk beargumenteren waarom u juist die zorg en ondersteuning wilt inkopen met een pgb. En waarom u zorg in natura niet passend vindt. Niet alle zorg kan met een pgb worden ingekocht. Het is belangrijk dat u de afspraken hierover zelf kunt achterhalen. Wanneer uw zorg en ondersteuning kan worden ingekocht vanuit een pgb, dan is het regelen van de zorgverlening de volgende stap. Welke zorg wilt u inkopen? Wie komt de zorg verlenen, voor hoeveel uur en tegen welk tarief? Ook dit organiseert u zelf. U bent dus in staat om zelfstandig te handelen. Met een pgb bepaalt u de zorginkoop en wie de zorg verleent. Dit betekent dat u zorgvuldig keuzes voor uzelf maakt. Beheert u het pgb voor iemand anders? Dan zijn deze keuzes in het belang van de budgethouder.

Heeft betrekking op va:

1 2 4 5

Actief communiceren

Als u een pgb heeft, krijgt u te maken met veel verschillende partijen. Zoals organisaties die een pgb verstrekken, zorgverleners en de Sociale Verzekeringsbank (SVB). Wees in uw communicatie assertief en proactief. Zo beantwoordt u brieven op tijd en maakt u afspraken met zorgverleners en legt u deze vast. Wanneer er wijzigingen in uw (zorg-)situatie zijn, weet u welke wijzigingen u wel en niet aan welke instantie moet doorgeven. U trekt op tijd aan de bel bij de verstrekker (uw gemeente, zorgkantoor of zorgverzekeraar) als uw zorgsituatie verandert. Dit geldt ook voor verhuizingen of een (langdurig) verblijf in het ziekenhuis of in het buitenland. Dit geeft u ook door aan de verstrekker of de SVB. Verandert er iets in een zorgovereenkomst? Dan geeft u dit altijd door aan de betreffende instanties.

Heeft betrekking op va:

4 6 8 9

infographic

meer informatie

10 punten pgb-vaardigheid

Administratie bijhouden

Wanneer u gaat werken met een pgb krijgt u te maken met verschillende personele, juridische en financiële zaken. U houdt daarom een overzichtelijke pgb-administratie bij. Zo bergt u de administratie bijvoorbeeld op in mappen, digitaal of op papier. Een overzichtelijke pgb-administratie is niet alleen handig voor uzelf. U heeft de administratie ook nodig als de verstrekker daarom vraagt. U doorloopt meerdere stappen bij een pgb. Daarom is het belangrijk dat u formulieren kunt lezen en begrijpen. En dat u deze goed en volledig invult. Denk daarbij aan aanvraagformulieren of zorgovereenkomsten. U bent daarnaast ook in staat om een budgetplan of een zorg- en ondersteuningsplan op te stellen. Heeft u hulp nodig bij deze stappen? Schakel deze hulp dan zelf op tijd in. Verder verwachten verstrekkers van u dat u goed op de hoogte bent van de rechten en plichten die horen bij een pgb. Of dat u deze gemakkelijk (online) weet te vinden. Het is daarom handig als u basale digitale vaardigheden heeft: omgaan met een computer, websites bezoeken en e-mailen.

Heeft betrekking op

2 3 6

Zorgverleners kiezen en coördineren

U bent met een pgb zelf verantwoordelijk voor het inkopen van zorg. Hiervoor neemt u zorgverleners in dienst. Op basis van de zorgbehoefte, vindt en selecteert u passende zorgverleners. De afspraken met zorgverleners legt u vast in zorgovereenkomsten. Daarnaast is het belangrijk dat u kunt beoordelen en beargumenteren of de geleverde zorg van goede kwaliteit is. Waar nodig, stuurt u bij of grijpt u in. U coördineert de inzet van uw zorgverleners zodat de zorg door kan gaan. Ook bij verlof en ziekte. U kunt garanderen dat er altijd een veilige situatie met alle nodige zorg is. Is een van uw zorgverleners ziek, gaat iemand met (zwangerschaps-)verlof of eindigt de overeenkomst? Zorg dan dat er goede afspraken over worden gemaakt en vastgelegd, bijvoorbeeld over vervangende zorg. U let erop dat uw zorgverleners of mantelzorgers niet overbelast raken. U controleert tussendoor of alles volgens afspraak verloopt. Bijvoorbeeld of de zorgverlener genoeg uren maakt. Omgekeerd kunt u laten zien dat u de zorg inkoopt waarvoor u het geld gekregen hebt.

Heeft betrekking op

5 6 7 8

infographic

meer informatie

10 punten pgb-vaardigheid

Werk- of opdrachtgever zijn

Als u een pgb heeft, bent u automatisch werk- of opdrachtgever van een zorgverlener. Daarom is het belangrijk dat u genoeg basiskennis en vaardigheden heeft die hierbij horen. Zo weet u welke verplichtingen horen bij het type zorgovereenkomst dat u gebruikt. U bent niet alleen verantwoordelijk voor het aansturen en beoordelen van de zorgverleners. Maar ook voor een veilige en vertrouwde werkomgeving. Ook juridische en arbeidsrechtelijke zaken horen bij het pgb-beheer en uw rol als werk- of opdrachtgever. Denk aan vragen over ontslag, bezwaar maken bij betrokken instanties of aansprakelijkheidsvraagstukken. Weet u hier niet genoeg van? Dan kunt u informatie hierover zelf vinden of u laat zich adviseren.

Heeft betrekking c

2 6 9

Verantwoording afleggen

U bent in staat om pgb-declaraties in te vullen en te controleren. Ook dient u ze op tijd in bij de SVB of uw zorgverzekeraar. Het geld dat u uitgeeft uit uw budget, moet u kunnen verantwoorden. Zo zorgt u ervoor dat zorgverleners op tijd betaald worden. U beschikt over een actueel overzicht van alle gewerkte uren van de zorgverleners en de bestedingen. Dit geeft u ook inzicht in het beschikbare budget. Zo zorgt u ervoor dat er gedurende het jaar voldoende budget is om uw zorg in te kopen.

Heeft betrekking i

3 6

infographic

meer informatie

10 punten pgb-vaardigheid

Past een pgb bij mij?

Wanneer u een pgb aanvraagt krijgt u een persoonlijk gesprek met de organisatie die het pgb verstrekt. Dit zijn het zorgkantoor (voor de Wet langdurige zorg), de gemeente (voor de Wmo 2015 en Jeugdwet) of de zorgverzekeraar (voor de Zorgverzekeringswet). De verstrekker bespreekt met u wat het hebben van een pgb inhoudt. En of u denkt dit goed te kunnen organiseren. Op basis hiervan beoordeelt de verstrekker of u voldoende pgb-vaardig bent. Heeft u één of meerdere vaardigheden nog niet onder de knie? Sommige vaardigheden kunt u aanleren, bijvoorbeeld door een cursus te volgen. Zie hiervoor de website www.pgb.nl van Per Saldo, de vereniging voor mensen met een pgb, of vraag uw verstrekker om meer informatie.

Meer informatie

Kijk voor meer informatie over pgb op www.rijksoverheid.nl/pgb. Hier vindt u specifieke informatie per wet en links naar andere informatieve websites over pgb. Daarnaast geeft Per Saldo cursussen en voorlichting via www.pgb.nl. Verder kunt u wet- en regelgeving nalezen op www.wetten.overheid.nl. En natuurlijk kunt u ook terecht bij uw eigen zorgkantoor, zorgverzekeraar of uw gemeente.

Handige website

www.rijksoverheid.nl/pgb
www.regelhulp.nl
www.pgb.nl
www.zn.nl
www.svb.nl/pgb
www.zorginstituutnederland.nl
www.wetten.overheid.nl

infographic

meer informatie

Bijlage 4. Pgb tarieven 2026

	eenheid	Regulier aanbieder	formeel Micro aanbieder/ZZP	Informeel
Hulp bij het huishouden	uur/ minuut	€ 42,25 / €0,70	€ 38,03 / €0,63	€ 21,82 / €0,36
Opstaptarief Collectief Vervoer/Regio-taxi	rit	€ 1,29	nvt	nvt
Kilometertarief Collectief Vervoer/Regio-taxi	kilometer	€ 0,28	nvt	nvt

	eenheid	Formeel Reguliere aanbieder	Micro aanbieder	Informeel
Begeleiding Basis	uur / minuut	€ 76,80 / €1,28	€ 68,40 / €1,14	€ 26,02 / €0,43
Begeleiding Extra	uur / minuut	€ 88,80 / €1,48	€ 78,00 / €1,30	€ 26,02 / €0,43
Groepsbegeleiding Basis	dagdeel	€ 44,75	€ 41,01	€ 20,51
Groepsbegeleiding Extra	dagdeel	€ 74,05	€ 66,92	€ 33,46
Kortdurend verblijf	etmaal	€ 227,33	€ 210,94	€ 105,47
Vervoer regulier	etmaal	€ 16,34	€ 16,34	€ 16,34
Vervoer rolstoel	etmaal	€ 26,85	€ 26,85	€ 26,85

		Formeel Reguliere aanbieder	Micro aanbieder	Informeel
Beschermd wonen Intramuraal Basis	maand	nvt	nvt	nvt
Beschermd wonen Intramuraal Intensief	maand	nvt	nvt	nvt
Kleinschalig Thuis Basis	maand	€ 2.600,88	€ 2.340,79	€ 1.170,40
Kleinschalig Thuis Intensief	maand	€ 4.085,02	€ 3.676,52	€ 1.838,26
Zelfstandig Thuis Basis	maand	€ 1.676,56	€ 1.508,90	€ 754,45
Zelfstandig Thuis Intensief	maand	€ 3.259,94	€ 2.933,95	€ 1.466,98
Dagbesteding BW-1 (1-3)	maand	€ 523,05	€ 470,75	€ 235,38
Dagbesteding BW-2 (4-6)	maand	€ 1.307,63	€ 1.176,87	€ 588,44
Dagbesteding BW-3 (7-9)	maand	€ 2.005,94	€ 1.805,35	€ 902,68

De tarieven voor de verschillende vormen van ondersteuning worden jaarlijks op 1 januari geïndexeerd, m.u.v. de informele tarieven voor individuele begeleiding en hulp bij huishouden. Deze tarieven zijn gebaseerd op de CAO Verpleeg- en verzorgingshuizen en Thuiszorg en wijzigen wanneer deze CAO wordt aangepast. Daarom is dit overzicht niet het hele kalenderjaar actueel.

Voor actuele tarieven voor individuele begeleiding en hulp bij huishouden kan contact worden opgenomen met de gemeente via mailadres info@meerijstad.nl